

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 104

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 69

[69] [S]^a aliquis arestat equ[u]m et dicit, quod sibi subtractus vel spoliatus sit, ad hoc se trahere debet, ut iuris est, tunc iste bene ad suum venditorem trahere potest et venditorem debet nominare, super quem se traxerit, et iurare debet tacto sacramento, quod se ad verum trahat venditorem. Quocumque sibi nominaverit, ibi {ibi} sequi oportet, non autem ipsum sequi oportet ultra Mare Aquilonis. Et si sibi deffectus fuerit et non pro se respondentem habuerit, utpote iudicio habere non poterit, ut se coram iudicio iactitavit, et tunc sibi fideiussorem faciat cautionem iudici, pro pena et pro expensis, quas adversarius suus expendit, et diem nominare, quando ibidem debeat pervenire. Si autem dixerit, quod in foro communi aut libero emerit eundem equum, extunc suam pecuniam, quam pro eodem equo dedit, integraliter amittit, et illi [/] suum equum reddere oportet, et nullam penam pro eo amittit.

^a *miejsce na inicjał S*

[hasła: koń, zastępstwo, kradzież, sprzedaż, ewikcja, przysięga, odpowiedzialność, sąd, poręczenie, pieniądze]